

STAN WETERINGS: "GE KUNT HET OE EIGEN NIE VEURSTELLEN"

Nieuwe Herinneringsplaatjes in de Gemeente

▲ Dochter Ad

▲ Bidprentje dochter Riet

Er worden eind april weer drie bordjes toegevoegd aan de herinneringsroute. Een daarvan komt in de Lange Wagenstraat ter hoogte van garage Weterings, waar op 26 februari een V1 een drietal woningen volledig vernietigden en groot aantal gebouwen grotendeels vernielden. Ik spreek hierover met Stan Weterings.

Door: Ton de Bruyn

"Ge kunt het oe eigen nie voorstellen; alles was weg," vertelt Stan met de tranen in zijn ogen. Hij kwam uit school en was getuige van de grote ravage waarvoor uit de lichamen van twee van zijn zussen werden weggedragen en afgevoerd. Vader, moeder, broers waren weg. Zwaar gewond naar elders vervoerd; waarheen wist hij niet. Hun huis was samen met de huizen van de burens verdwenen. Zelf werd hij opgevangen door zijn oom Jos. Ze moesten op zoek naar zijn gezin. Die bleken door de Engelsen in eerste instantie met de vrachtwagen naar Prinsbosch te zijn gebracht en van daaruit naar het ziekenhuis in Breda. Zijn broer Piet was ook niet thuis. Die had in het verzet gezeten en was op dat moment op landgoed Anneville bij Prins Bernhard die daar toen verbleef. 's Avonds is hij nog samen met prins Bernhard naar de toestand in de Lange Wagenstraat komen kijken.

ARMOEDE

Stan vertelt: "Het begon met de

crisis in de dertiger jaren. De mensen waren arm. Hadden grote gezinnen. In de oorlog was er helemaal niks te krijgen." Zijn vader had een wagenmakerij en zijn moeder bestierde een klein ijzerwinkelje. Hij maakte producten voor de boeren, houten wielen, kruiwagens, allerlei toebehoren, sleeën, maar dat werd steeds minder in de oorlog. De bevrijding kwam, maar de armoede bleef. En dan komt op 26 februari die V1, een vliegende bom over. Op weg naar Antwerpen. Een karakteristiek brommend geluid, plotselinge stilte en de klap. De bom is gekanteld op de houtschuur. Geen tijd om te vluchten of te schuilen. Een ramp voor de familie Segers, Broeders en Weterings en anderen. Veel huizen beschadigd en geen ruit meer in de sponding.

VERHAAL VAN MIJN VADER

Hendrik vertelde dat hij iedere dag soep ging halen bij het boterfabriek, tegenover Weterings. Hij stond iedere dag op de zelfde plaats, naast dezelfde jongen van Vermeeren. Alleen toevallig niet op die dag want toen ging zijn

zus. Het redde zijn leven. Op de plaats waar hij altijd stond stortte een muur in. Hendrik kwam er op uit dat ze onder de puinhopen zochten naar slachtoffers. "Hier moet nog iemand liggen." Ze groeven verder en zijn buurjongen kwam eronder uit. Overleden. Mijn vader had een goede beschermengel. Bij de familie Weterings was dat minder het geval. Het bidprentje getuigt hiervan: "De diepste wond in ons ouderhart is het altijd schrijnend verlies van onze lieve kinderen Ad en Riet. Wat is een oorlog hard en wreed. We moesten verder," aldus Stan. We hadden niks meer. Ze kregen kleding van de HARK (Hulpactie Roode Kruis) en met het hele gezin een kamer in het bejaardenhuis. Trauma opvang en behandeling bestond nog niet. Volgens zijn echtgenote is dit altijd een groot trauma geweest voor Stan. Later bij de weduwe van Kuijk in Gilze en bij familie in Prinsensbeek. Zijn vader bouwde intussen een noodwoning achter op 'de werf'.

VERDER GAAN EN HERDENKEN

Opnieuw beginnen. Nogmaals

herhaalt hij: "Ge kunt het oew eigen niet voorstellen." De mensen waren wel meer gekoppeld aan elkaar. Er was meer eenheid onder de mensen, aldus Weterings. Later kwam hij ook nog op kostschool in Huijbergen terecht. Er moest toch geleerd worden. Stan vertelt hoe zijn leven verder gegaan is. Vanuit het niets toch stap voor stap een en ander opgebouwd. Met lef naar de oliemaatschappij in Rotterdam om een benzinepomp van de Gulf te starten en in de autohandel te beginnen. Hij had een goed voorbeeld in zijn vader als ondernemer en een drive om zich verder te ontwikkelen. Misschien zelfs ook als reactie op deze ramp in het gezin, waaruit later ook nog Toon wegviel. Die sneuvelde in Nederlands Indië. Als jongste van het gezin bouwde Stan een mooi bedrijf op, waar hij nog iedere dag even is, al heeft hij het al jaren overgedragen aan zijn zoon. Hij blijft in beweging, goed voor de geest, maar staat ook regelmatig stil bij het drama van begin '45. Wanneer hij hedendaagse oorlogsbeelden ziet en wanneer het 4 mei is. Do-

DE GLAS CENTRALE - HELDER IN GLAS -

HET ADRES VOOR:

- Alle soorten dubbelglas
- Alle soorten enkelglas en spiegels
- Veiligheidsglas
- Glas in lood benodigdheden
- Afhalen Doe-het-zelver

Dag en nacht bereikbaar tel.: **013 - 5442926**
Veldhovenring 80A - 5041 BD Tilburg - E-mail: post@deglascentrale.nl

www.deglascentrale.nl

denherdenking in Gilze waarbij alle namen weer passeren. Goed dat ook de herdenkingsborden er aan toegevoegd worden. Die ene komt tegenover 'zijn' garage te staan en zal hij dus dagelijks gaan passeren.

HEEMKRING MOLENHEIDE

Nog even contact met Bert Wage-makers, voorzitter van de Heemkring Molenheide. Ook dit jaar wordt de Herinneringsroute in onze gemeente uitgebreid met drie nieuwe bordjes. Op deze bordjes staat kort vermeld wat er op die plek in de oorlog is gebeurd. De gemeente heeft hiervoor samenwerking met de Traditiekamer van de vliegbasis en met ons gezocht. Via een af-

gebeelde qr-code en een korte toelichting wordt de lezer doorgeleid naar onze website. De nieuwe bordjes komen te staan in Molenschot (Molenschotsebaan), Rijen (restaurant de Vijf Eiken) en Gilze (Lange Wagenstraat, bij garage Weterings). Jaarlijks wordt de route omstreeks 4 mei uitgebreid met nieuwe bordjes rondom oorlog en herdenken. Op termijn vormen deze de Herinneringsroute. Deze route is een initiatief van burgemeester Jan Boelhouwer. De bordjes, teksten en foto's waren ook dit jaar weer het werk van Peter van Opstal, lid van de Heemkring.

www.heemkringmolenheide.nl

Opkikker ambassadeurs

▲ Met z'n allen op de foto.

Opkikker-ambassadeurs Boyd, Thora en Nadia (5, 7 en 9 jaar) uit Rijen kunnen helpen. Dit is niet onop-

afleiding op zijn tijd kan dan nét dat beetje extra energie geven! Ambassadeurs van Stichting Opkikker zetten zich in, om ervoor te zorgen dat méér gezinnen de kracht van een Opkikkerdag kunnen beleven!

Als dank voor hun inzet, worden alle ambassadeurs ieder jaar uitgenodigd voor de Ambassadeursdagen, die telkens op een andere locatie plaatsvinden. Dit jaar vond dit evenement plaats in het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem. In totaal ontvingen we op zaterdag 21 en zondag 22 april ruim 1.000 gezinnen. Dit weekend is voor de gezinnen een jaarlijks lichtpuntje en is een uitermate geschikt moment voor lotgenotencontact.

www.opkikker.nl

